

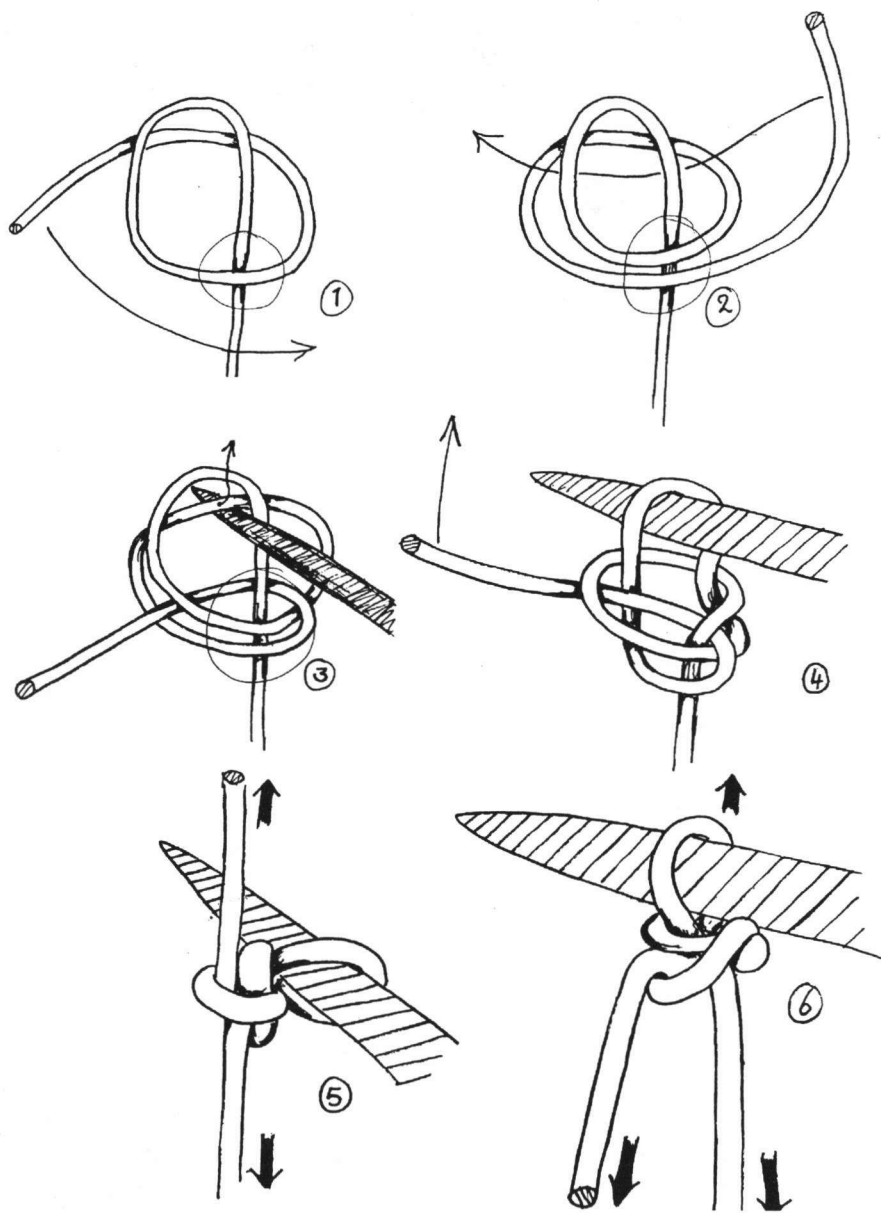
Pootstrikken.

G. Speek & P. van Geneijgen

Pootstrikken worden al eeuwen lang toegepast om er zoogdieren en vogels mee te vangen. De meest gebruikte technieken zijn: strikken op looppaden en vaste zitplaatsen en strikken op een kooi met een lokker erin. Deze vangmiddelen zijn zowel historisch (Bub 1974) als technisch (Bub 1974, McClure 1988) uitgebreid beschreven. Het laatst genoemde vangmiddel, door Craighead (ongedocumenteerd in Bub 1974) voor het eerst bal-chatri genoemd, wordt in Nederland de laatste decennia regelmatig gebruikt om er roofvogels mee te vangen. Wie daadwerkelijk pootstrikken wil gaan gebruiken is voor de techniek voor de knopen veelal aangewezen op kennis van ervaren vangers, want voor zover ons bekend voorziet de literatuur slechts in matige voorbeelden (Berger & Müller 1959), (Berger & Hamers-trom 1962). Dit artikel heeft de bedoeling knopen, die hun dienst hebben bewezen, goed te documenteren.

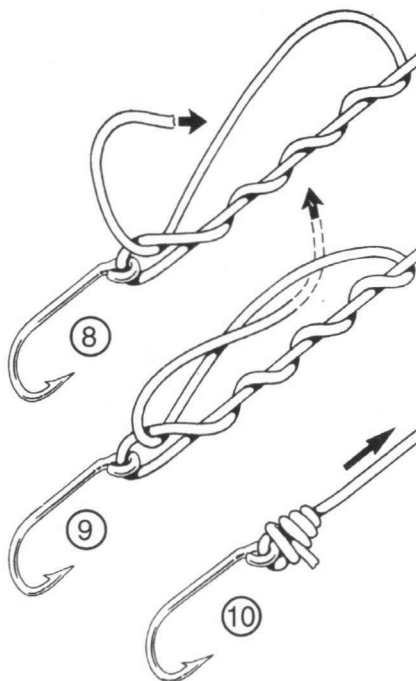
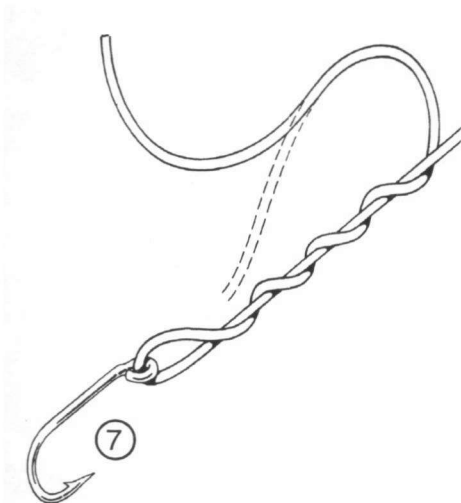
Het draad dat gebruikt wordt is vislijn, merk 'Maxima', diameter 0.5 mm, treksterkte 12.5 kg, dat geleverd wordt in een onopvallende bruine kleur. Verkrijgbaar per rol van 100 m voor ongeveer fl 12,=. Deze treksterkte is voldoende voor Havik en Buizerd en de draad is soepel genoeg om ook een Torenvalk te kunnen vangen. De ervaring leert dat, met enig experimenteren in het begin, een rol snel op is. Per strik is circa 50 cm vislijn nodig, rekening gehouden met eindjes die afgeknipt moeten worden. Een praktisch hulpmiddel bij het maken van de knopen zijn één of twee klem-tangen om gemakkelijk en stevig aan draaduiteinden te kunnen trekken, verkrijgbaar in een goed gesorteerde viswinkel. Om het vangsucces zo hoog mogelijk te houden moeten strikken die vervormd raken direct worden vervangen.

De tekeningen 1 t/m 6 beschrijven de knoop om het oog te maken waarlangs de lus loopt. Gebruik

een (brei)naald van circa 1 mm diameter om, tijdens het maken van de knoop, het oog open te houden. Donkere dickere pijlen geven de richting aan waarin enige kracht moet worden gezet. Technische tips: bij fig. 1 t/m 3: het omcirkelde deel tussen duim en wijsvinger geklemd houden. Bij fig. 4: na het doorhalen van de draad

waarmee de lijn op de rol gezeten heeft, recht getrokken. Bij fig. 6: de laatste richtingen waarin enige kracht moet worden uitgeoefend om het oog recht boven de draad te krijgen.

het losse uiteinde vastpakken met de klemtang. Bij fig. 5: de oogknoop aantrekken met een klemtang en tegelijkertijd de rol vislijn onder de voet klemmen, hiermee worden tevens de windingen

De tekeningen 7 t/m 10 beschrijven de knoop om de strik aan de kooi vast te maken (Owen 1993), in de visserij veel gebruikt om een haak aan een vislijn te bevestigen.

Literatuur.

Berger D.D. & Müller H.C. 1959. The Bal-chatri: A trap for the birds of prey. Bird Banding Ass. 30, blz.18-26.

Berger D.D. & Hamerstrom F. 1962. Protecting a trapping station from raptor predation. J. Wildl. Man. 26, blz.203-206.

Bub H. 1974. Vogelfang und Vogelberingung, Teil III. 2e Auflage. Die Neue Brehm-Bücherei, Ziemsen, Wittenberg.

McClure E. 1988. Bird banding. Second printing. The Boxwood Press, Pacific Grove, CA 93950, USA.

Owen P. 1993. The book of outdoor knots. Lyons & Burford, New York, USA.

G. Speek,
Vogeltrekstation, Heteren.
P. van Geneijgen,
Zypendaalseweg 50, 6814 CL
Arnhem.